

A Nagy Devizahitel-háború után

2014 november 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Miután benyújtották a devizahitelek forintosításáról szóló törvényjavaslatot a parlamentnek, úgy t?nik: lezárul egy sokéves csata, mit csata, háború a kormányzat és a bankok között; {...}

{...} s a háború kimenetele kedvez? lesz az eddigi devizahitelek számára.

Mi, magyarok gyakran estünk nemzeti delíriumok, tévképzetek, saját vágyaink által vezérelt jövőképek csapdájába. Most, 2014-ben látjuk, hogy a kétezres évekbeli magyar devizahitelezés, nagyjából az elmúlt tíz év is nemzeti delírium volt, s rögtön kettő is akadt belőle.

Persze mindannyian utólag vagyunk okosak. Ma, sok évvel a világgazdasági válság kitörése után, miközben hozzászoktunk a permanens válságjelenségekhez és pesszimistább jövőképet farigcsáltunk magunknak, hajlamosak vagyunk elfelejteni, milyen hangulat uralkodott hazánkban és a világban, milyen hangulatban éltünk mi magunk is egy évtizeddel ezelőtt.

Emlékszünk a *világgazdaság pénzbeségére*? Amikor az egész nyugati féltekén gátlás nélkül osztogatták s vették fel a hiteleket a tömegek? Amikor a hitelbuborék kipukkadása még csak néhány körberöhögött anti-mainstream közgazdász jóslata volt? Ekkoriban indult el nálunk is a devizahitelezés. Csatlakoztunk az Európai Unióhoz, majd a schengeni rendszerhez, s az euró hazai bevezetése? emlékszünk? Mindig négy-öt évre volt elittünk. Annyi fogadkozás után már végre tényleg utol akartuk érni Ausztriát. Nagyobb lakást, nagyobb autót, újabb és újabb kutyákat akartunk magunknak, s volt, aki még a nyaralását is hitelből finanszírozta magának. Fogyasztási és növekedési delíriumba kerültünk, s ezt a rózsaszín lázálmot készséggel szolgálta ki az egész rendszer.

*

A legfőbb és legvégső felelős mindig az, aki aláírja a hitelszerződést. Ezt húzzuk alá háromszor! Senkinek nem volt kötelessége felvennie a hitelt, pláne nem devizában. És nagyon sokan nem is éltek a hitel felvételével, s továbbra is addig nyújtózkodtak, ameddig a takarójuk ért, amit szintén hajlamosak vagyunk elfelejteni a devizahitel-ellenes szabadságharc hevében. De a hitelek felvévén túl nagy felelősség terheli a devizahiteleket két kézzel szóró bankokat is. Közel öt évnyi különadózttatás és a sorra elvesztett devizahiteles csaták sora után már kik beláthatják, hogy magának a bankrendszernek is önkontrollt kellett volna tanúsítania a devizahitelezés legvadabb, legfeleltlenebb éveiben. Nagy a felelőssége a bankfelügyeletnek is, amely nem kapcsolt időben, nem lépett fel kellő eréllyel a hitelezőket és hitelfelvévőket egyaránt komoly kockázatoknak kitevő devizahitelezés korlátok közé szorítása érdekében. És persze a mindenkori kormányzatnak (értelemszerűen leginkább a 2002-2010 közötti szocialista-liberális kormányzatnak) is nagy felelőssége van abban, hogy támogatta vagy tette, tétlenül szemlélte, ahogy egyre szélesebb tömegek sétálnak bele a devizahitelezés csapdájába.

A devizahitelezési terület tehát egy kollektív delírium volt, amiben minden félnek megvolt a maga felelőssége. A gazdasági válság (különösen annak itthon hamarabb kezdődésével még súlyosabb hatású magyar változata) a 2010-es évekre tarthatatlanná tette a kialakult helyzetet. Lehet valaki a pénzügyek és a hitelezés terén is a lehető legszabadabb piac és az államtól való távolságtartás híve; de a devizahitelezés olyan összetársadalmi, gazdasági, pénzügyi és szabályozási problémakomplexummá állt össze, ami miatt már látni kellett, hogy elkerülhetetlen lesz az állami közbeavatkozás. Persze az a nem mindegy, hogy miként történik ez a beavatkozás. A kormány és a bankok közötti konfliktusokat az elmúlt években túl sokszor nagyította fel a propaganda egyfajta szabadságharccá,

amelyben a bankvilágot le kell győzni, a problémákat pedig majd az állam oldja meg az emberek helyett.

Így alakulhatott ki a devizahitelezés körüli második nemzeti delírium: az, hogy ez az egész történet majd úgy érhet véget, hogy a gonosz bankok végleg legyőzettek, az emberek terheit majd átvállalják a bankok, de ha ők nem, akkor a mindent elbíró állam. És a devizahitelek úgy léphetnek túl ezen az évtizedes csapdahelyzeten, mintha mi sem történt volna, s terhek nélkül haladnak tovább a szebb jövőbe.

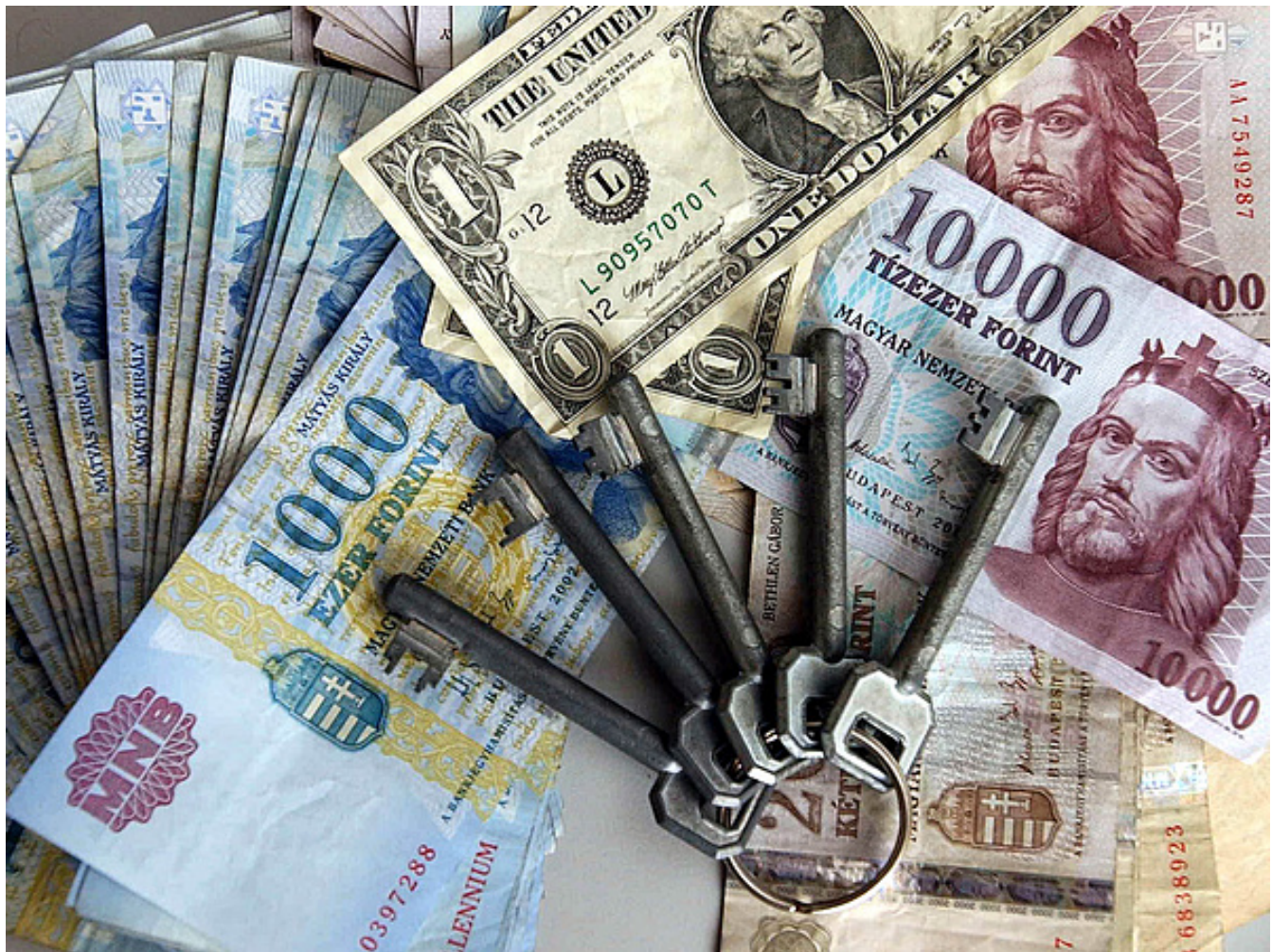
De ez nem valósult, nem is valósulhatott meg. A devizahitelek körüli háború nem zéró összegű játszma, ahol a kormány Robin Hoodként mindent elvesz a bankoktól és mindent odaad majd az addigi hiteleseknek. A jól működő, vagy legalábbis még működőképességű bankrendszerre szükség van, éppen a gazdaság egészségesebb pályára való tereléséhez, az egészséges hitelezés beindításához. A hiteles sem kaphat vissza mindent a bankjától vagy az államtól: maga írta alá a hitelszerződést, s a könnyítések, segítségek, támogatások ellenére a céh nagy részét a legvégéig neki kell állnia. Ebből az újabb delíriumból is föl kellett ébrednie a nemzetnek.

*

Az elmúlt évekre visszatekintve és a mostani forintosítási döntést látva azt mondhatjuk: a háborút megvívták, a csatákban szinte kivétel nélkül az állam (és a devizahitelek) nyertek, s a bankok veszítettek. A háborúnak azonban nem lehetett célja a bankrendszer tönkretétele. A végtörlesztés lehetősége, az árfolyamgát bevezetése, az árfolyamrész és az egyoldalú kamatemelés tisztességtelennek nyilvánítása mind-mind nagy horderejű fejlemények voltak, amelyeket merész kormányzati döntések elztek meg. Mindezek a vívmányok brutálisan érintették a bankokat: több mint 1100 milliárd forintot pluszterhet jelentenek a pénzügyintézeteknek. Az összeg nagyságát jól szemlélteti, hogy a becslések szerint nagyjából ekkora összeg az áfarész, vagyis az elcsalt, be nem fizetett áfa; s az idei magyar költségvetés éves összességei nagyjából 16-17 ezer milliárd forintot tesznek ki.

A végtörlesztés, az árfolyamgát, majd az árfolyamrész és egyoldalú kamatemelés elleni fellépés után a hitelesek túlnyomó többségének terhei egyértelműen (bár az adott hitelszerződés függően különböző mértékben) csökkenni fognak. A fő cél kemény küzdelmek árán teljesült. Az, hogy a forintosítás nem kedvezményes árfolyamon, hanem az aktuális piaci árfolyamon történik majd, nem kudarc és árulás, hanem egy méltányos békekötés a kormányzat és az immár keményen megsarcolt, további terheket már nem elviselő bankok között. Méltányos és belátó ez a békekötés, hiszen nem csak devizahitelesekből áll a nemzet, hanem forint-hitelesekből is, sőt, hitel nélkül élők is, s mindannyian egyaránt a kettőre szeretnének jutni, lehetőség szerint nem egymás rovására.

A békekötés pontjainak megvalósítása, a háború nyomainak az eltakarítása a jelen hírek szerint még egy évet, nagyjából az egész 2015-ös esztendő igénybe veheti. El fog még húzódni az elszámolás, a devizahitelek kivezetése. A kormány célja az egészséges hitelezés beindítása, s ezzel a gazdaság növekedésének elindítása. A jövőben rendkívül szigorú feltételekkel lehet majd devizahitelhez jutni; míg a fair bankokra vonatkozó, német-osztrák mintán alapuló új szabályozás megerősíti a fogyasztók védelmét és korlátozza a bankok egyoldalú szerződésmódosítási lehetőségeit.

A Bankszövetség összességében úgy látja, hogy a devizahitelek kivezetésével mindenki jól jár. Mi is úgy gondoljuk (bár a későbbi árfolyamváltozások árnyalhatják a képet – utólag leszünk igazán okosak, ugye). Egy évtizednyi rózsaszín delírium, majd tömeges rémálom után jöhet a nemzeti kijózanodás időszak. Mind a kormánzatnak, mind a bankoknak, mind a hitelfelvevőknek van mit tanulniuk az elmúlt időszakból, amely hosszú évekre hátravetette a magyar gazdaságot és súlyosan korlátozta szereplőinek mozgásterét.

Rajcsányi Gellért - <http://mandiner.blog.hu>

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu>

[Tweet](#)

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló